

Supersufferd

Flop heeft haar jas aan en haar rugzak op. Ze gaat naar school.

‘De fietsen staan buiten,’ zegt papa. ‘Klaar voor vertrek!’

Siem gaat bij mama achterop en Flop mag op haar nieuwe fiets. Die is paars en oranje en Flop kan er heel hard mee.

‘Flop, wacht op mij. Ik kan je niet bijhouden joh!’
zei mama zelfs een keertje. Maar dat geloofde
Flop niet.

Als ze wegfietsen, zegt mama wat ze echt
áltijd zegt: ‘Flop, in het verkeer moet je heel
goed luisteren. Thuis mag je best ondeugend zijn,
maar als we samen fietsen, mag dat niet.’

Flop zucht. ‘Jahaa, ik luister heus heel goed’.

Ze heeft het nou al zo vaak gehoord.

Samen trappen ze stevig door.

‘Mam, als wij van rechts komen, moeten de
auto’s voor ons stoppen hè?’ vraagt Flop. Ze
ziet een rode auto dichterbij komen.

‘Precies!’ zegt mama trots. ‘Hoe weet je dat?’

‘Heeft papa verteld.’

Ineens is de rode auto heel dichtbij. Mama
slingert Flops kant op en ze vallen bijna op
de grond.

‘Supersufferd! Kijk de volgende keer eens uit!
Wij hadden voorrang hoor!’ roept mama naar de
auto.

Ze zijn alle drie geschrokken.

Tussen de middag halen mama en Siem Flop weer op.

‘Was het leuk op school?’ vraagt mama.

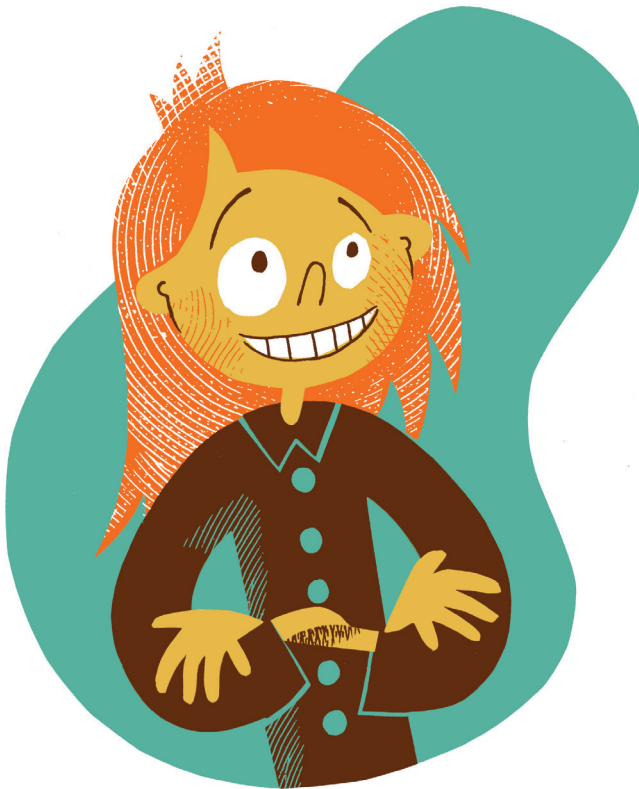
‘Ja! We hebben een letter geleerd,’ zegt Flop.

‘De s. En we moesten er woorden mee verzinnen.’

‘En wat had jij bedacht?’

‘Een heel goeie. Jij hebt het me geleerd.’

‘Nou, ik word wel nieuwsgierig,’ zegt mama vrolijk. ‘Vertel op!’

Flop kan haar lach haast niet tegenhouden.

‘Supersufferd!’

Mama wordt bijna boos. Maar dan weet ze het weer.

De rode auto.

Flop lacht nu hardop.

‘Ik moest van jou toch goed luisteren in het verkeer? Nou, dat heb ik dus gedaan!’

In de krant

Flop heeft rommel gemaakt. Op de vloer van haar kamer liggen verkleedkleden, knuffels en poppen, tekenspullen en nog veel meer. Papa heeft er genoeg van.

'Flop, je moet nu echt je kamer opruimen hoor. Dit wordt te dol.'

'Bah, niks aan', moppert Flop. 'Jij moet meehelpen.'

'Nee', zegt papa, 'ik moet beneden de rommel van ons allemaal opruimen. Dat is ook veel werk'.

Dan gaat Flop toch maar aan de slag. Ze is nog steeds een beetje mopperig. Ze stopt de verkleedspullen in de doos en ze legt de knuffels weer netjes op haar bed. Het is hard werken. Papa komt kijken. Hij heeft een glaasje limonade en een kopje koffie meegenomen. En twee koekjes.

'Zo, harde werker, eventjes pauze', lacht papa.

'Lekker', zegt Flop. Ze neemt een hap.

'Zal ik je eens wat zeggen Flop? Als jij nou straks klaar bent...'

'Ja, wat dan?' vraagt Flop. Ze wordt heel nieuwsgierig.

'Dan bel ik de krant. Want het is heel bijzonder als je zoveel troep helemaal zelf kunt opruimen. Dat is nieuws!'

Flop kijkt goed naar papa's gezicht. Meent hij dat nou echt?

'Dus kom maar naar beneden als je klaar bent. Dan zoek ik het telefoonnummer vast op'.

Als haar kamer helemaal netjes is, gaat Flop naar beneden.

'Alles opgeruimd!' zegt ze trots.

'Knap hoor', zegt papa. 'Eens kijken, waar is de telefoon?'

Flop kan het bijna niet geloven. Maar papa belt echt.

'Spreek ik met de krant? Met de papa van Flop. Flop heeft haar kamer opgeruimd. En het was echt een enorme troep. Ik heb niet geholpen. Kunt u dat in de krant zetten?'

Flop kan niet horen wat de krant zegt. Eindelijk is papa klaar met bellen.

'Morgen staat het erin hoor', zegt hij. Zijn ogen kijken vrolijk.

De volgende ochtend pakt papa snel de krant. En een zwarte stift. Hij loopt naar de gang. Flop is benieuwd wat papa nou toch doet. Eindelijk komt hij weer.

'Kijk, hier staat het hoor. *Flop ruimt op en dat is top!*'

Gekke papa. Hij heeft het zelf geschreven, dat ziet Flop zo. Maar het is toch leuk. Ze is er de hele dag trots van.

